

BUTLLETÍ · MENSUAL · DEL · GRUP · EXCURSIONISTA · ESPORTIU · GIRONÍ

SUMARI

LLIGA D'ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA

REHABILITACIÓ

EN NARCIS PRATS

LES TERTÚLIES DELS DIJOUS DEL GRUP

SI JO TROBÉS QUI M'ESTIMÉS

EL DRAMA DELS ALPS

FOLK-LORE

UNA LLIÇÓ

NOVES

Any VI

Març de 1925

36

En l Establiment de Novetats
DE
RAIMONDA CREUHET
Rambla Llibertat, 22. — GIRONA

Hi trobareu tots els utensilis necessaris al bon
excursionista futbolista.

PREUS MÉS BARATOS QUE NINGÚ

Gran assortit en capells per a l' istiu i gorres forma esport
No deixeu de fer compres

VACANT

PERRUQUERIA

— de —

Ramón Carbó

Carrer del Progrés (Nou)

GIRONA

Es el millor establiment d'aquest
ram, tant pel seu confort, nete-
dat i elegància.

¡Esportius: aneu-hi tots!

ARTICLES FOTOGRAFICS

Assortit complet
en aquest ram : :

—
Drogueria

JOSEP M.ª PEREZ XIFRA

—
Abeuradors, 2
GIRONA

SABATERIA
AUREO MALARET

Calçats de totes classes
Ultimes novetats
Especials per a Futbol
i Excursionisme

—
GIRONA
Rambla de la Llibertat, 2

EL GIRONÈS

Estudi geogràfic de la nostra co-
marca amb ilustracions i plànols

PER EN

M. SANTALÓ

De venta en les principals lli-
bries al preu de 3'50 ptes.

SEGONA ENSENYANÇA

COMERÇ

Classes especials nocturnes

Josep M.ª Salvador

Llicenciat Filosofia i Lletres

—
Sabateria Vella, 6-pral. GIRONA

AVIAT SORTIRA

L'ESTATUA DE LA DANÇARINA

LLIBRE DE CONTES PER
I. Rodríguez Grahit

PORTAVEU DEL «GRUP EXCURSIONISTA I ESPORTIU GIRONI»

ANY VI

MARÇ DE 1925

NÚM. 36

ESTATGE SOCIAL: CORT-REAL, 7

Lliga d'entitats excursionistes de Catalunya

La nostra entitat, isolada en les comarques gironines, sent amb tota fermesa la «Lliga» que deurà fer de la solidaritat de les entitats excursionistes de Catalunya una valor indiscutible per obtenir el màxim rendiment dels nostres esforços.

Cert que sembla absurd arguir aquest assumpte, doncs creiem que ningú pot dubtar de l'eficàcia de la unió.

Per això sense més preàmbuls pasem a exposar el qüestionari.

I—Creieu factible i convenient en els moments actuals que atravesca l'excursionisme, la creació d'una «Lliga» d'entitats excursionistes de Catalunya?

II—Quines condicions creieu que deuen reunir les entitats que la formin?

III—Per al règim de la «Lliga», com deuria establir-se la representació a l'assemblea?

IV—Cada quan deuen celebrar-se les assemblees de delegats? No fóra convenient es celebressin en distintes poblacions?

V—Sou partidaris de posar als càrrecs de la «Lliga» persones de prestigi dintre l'excursionisme, o bé considereu millor que les exerceixi les entitats?

VI—Què teniu pensat sobre els mitjans econòmics que serien convenients per a les tasques i projectes encomanats a la «Lliga» i com resoldrieu recaptarlos?

VII—Creieu que la «Lliga» ha de tenir domicili propi?

RESPOSTES DE LA NOSTRA ENTITAT

I—En sentim gairebé una necessitat. Creiem que l'excursionisme no atravessa cap moment peculiar, doncs la seva individualització com a deport i com a esplai fa que un excursionista no necessiti de les col·lectivitats.

II—Ser excursionistes i de la terra.

III—Per mitjà de delegats amb nombre proporcional a l'importància de l'entitat que representin.

IV—Cada quan sia necessari. Podrien celebrar-se assemblees generals anyalment en diverses poblacions.

V—Els càrrecs de la «Lliga» haurien de ser exercits per entitats representades per persones de prestigi dintre l'excursionisme.

VI—Els mitjans econòmics haurien d'ésser proporcionats per les entitats segons nombre de socis. La particularització de projectes que determinin despeses particulars, (publicacions, construccions, etc.) deurién ésser satisfets segons acord de l'assemblea.

VII—Creiem que la «Lliga» ha de tenir domicili propi.

Veus-aquí la nostra resposta. Que la «Lliga» sigui prompte un fet.

REHABILITACIO

Hem quedat desagradablement sorpresos al llegir en un dels butlletins que rebem un article ressenyant les visions d'un viatger.

Aquest senyor esmenta en primer lloc la nostra volguda ciutat i certament que els seus mots, ultra manifestar un esperit molt primicer en exposar lo més important de Girona, no deixa pas en bon lloc l'anomenada que pogués tenir d'arqueòleg, ja que comet errors que no es poden permetre al articulista més primitiu.

En primer terme diu: *Girona: Capital de la província del seu nom*. Com si aquest apelatiu hagués de marcar una característica de la ciutat. Doncs, no senyor; la Girona veritable no té res de provincianisme; aquest és una cosa postissa que facilmente es desglosa de la ciutadania dels vells carrers que tenen un aire tan nostrat com poques ciutats catalanes.

Després amb una prosa de *Programa oficial de Feries y Fiestas de S. Narciso* fa una mena de guia de la ciutat amb lamentables equivocacions. Amb la desagradable olor d'immortalitat resclosida parla de la plaça del Vi, del Oli, carrer de Ciutadans sense esmentar la bella arquitectura dels finestrals migevals, ni el fris dels

quatre martres adosat a la plaça del Vi com si fossin d'un valor secundari davant la modernitat més o menys absurda del barri del Mercadal atentament observat per dit articulista.

Segueix descrivint la Sèu i ens diu que al centre del cor hi ha el sepulcre de Ramon Berenguer «Cap d'Estopa» però nosaltres sabem positivament que el Comte de Barcelona jau el són etern en el sarcòfag del damunt de la porta d'entrada a la sacristia i que mai se li ha acudit devallar al centre del cor que precisament és lo que enlletgeig la nostra catedral.

Diu, además: *Els claustres, gòtic pur, profonds i negrems semblen una immensa tomba.* Aquests son els mots que ens fan pensar en la poca serietat de l'article. Els claustres son de bell estil romànic, tenen el reculliment d'un cenobi, però no son negrems ni profonds fora del vespre, i llavors moltes son les coses negrems i profundes.

En fi, que ningú prengui aquest article del Butlletí del F. E. de B. com una síntesi veritable de la Girona migeval; ultra mancar-hi moltes coses de vàlua indiscutible, en remarca d'altres que no tenen cap significació i que es poden trovar en qualsevol ciutat indefinida.

Declarem que en aquesta contesta ens ha mogut solament el nostre gran amor a Girona i les ganes de posar les coses al seu lloc i per lo tan defugim de tota polèmica i que no es cregui ningú que hem tingut ganes de molestar a cap company del F. E. de Barcelona ni tan solament al senyor Joan Samsó.

X. X. de R.

En Narcís Prats

Avui que remembrem, en una visió retrospectiva, el passat del Grup hem sentit la manca d'un germà que sabé mantenir l'ensenyament de l'ideal a un nivell altíssim, com per damunt de les nostres muntanyes. Aquest fou En Narcís Prats.

Prats aportà a la constitució de la nostra entitat la seva joventut abrindada pel sentiment de les nostres contrades. Era dels que mai mancaven a cap excursió. El seu entusiasme es feia encomanadís i davant d'unes llargues hores de caminada no sentia els membres fatigats, sinó que orgullós de saber-se escudat per l'ensenyament del Grup volia donar-li un bon nom que el fes una de les primeres entitats excursionistes de Catalunya.

Companys així són els que ens mancaven durant la crisi del Grup. Sortosament aquests, encare que pocs, no hi han faltat, però tots hauriem desitjat la presència de Prats per animar-nos, més amb les seves obrès que amb ses paraules.

Avui que trets els obstacles que posaren en perill la vida del Grup, tenim la plenitud d'un ressorgiment que sens dubte és lògica conseqüència de l'acte de l'exposició, pensem en el company que assistí a l'infantesa del Grup i que juntament amb altres companys li inculcà la força del seu ideal en virtut del qual el Grup no morí.

Difícilment trobarem aré un entusiasme tan sincer i decidit que reemplaci el del company Prats, però serveixi'ns d'estímul el seu record i la seva joventut trencada als 22 anys.

V. C. P.

Les tertúlies dels Dijous del Grup

El dia 5 del mes passat, el company X. Xaparro de Riera començà amb una lliçó de prehistòria general el seu anunciat curset d'arqueologia gironina, que ha vingut celebrant-se en els dijous successius.

Amb la manera senzilla i concisa com sab fer-ho, el dit company ens explicà en la primera lliçó, les diferents edats en que es divideix la prehistòria i les característiques de quiscuna d'elles. Les cultures del Paleolític en els seus diferents períodes, des de la destal axeliana fins els sílex perfectes del magdalenianà, l'art rupestre, les aplicacions de les característiques del sol'lutrià a l'estació del Cau de les Gojes de Sant Julià de Ramis, etc., foren dits d'una faisó simple i clara.

Considerà, además, les característiques, cultu es i aplicacions del Neolític fins a l'aplicació del coure o sia al neolític, passant per l'estudi dels megalits i de les coves.

En la lliçó següent exposà les edats del aram i del ferro; explicà les evolucions de la ceràmica i demés utensilis. Feu un examen de les races primitives i de la vinguda dels colonitzadors, principalment els focuus-massaliotes fundadors d'Empúries i finalment les influències que exerciren damunt els naturals del país.

Manquen ara les dedicades a l'art romà i grec, romànic, gòtic i renaixement i esperem que constituiran un èxit com les passades.

Totes foren il·lustrades amb belles projeccions.

Felicitem al company Xaparro i al Grup per la bella tasca em-

presa pel foment de la cultura dels nostres socis ja que els nostres ideals d'excursionistes no s'han de concretar solament a fer un esport inútil, sinó que en els nostres camins hi hem de saber veure les manifestacions dels artistes que embelliren la nostra terra. Coneguent-los sabrem estimar-los.

JORDI VIA

Si jo trobés qui m'estimés

A LA GENTIL A. LL.

*Si jo trobés qui m'estimés;
si jo trobés qui en son parlar
palesava un amor pur,
obtindria un cor segur,
que no tornaria mai més
a una altre dona estimar.*

*Jo voldria per mon cor
una dona catalana;
ben bonica, ben galana,
amb cabell de color d'or.*

*La voldria que sentís
les penes d'una ferida;
l'alegria de la vida,
de la Pàtria, el seu encis.*

*La voldria empordanesa:
torta, com tramuntana;
noble, com la sardana;
bella, com la bellesa.*

*Voldria sentir-li cantar
cançons de goig i tristesa,
que l'amor fos el seu nom;
I sabés tant d'estimar
que'ls seus mots fossin promesa
d'un etern fruit del món.*

Joan DALLA

El drama dels Alps

(Continuació)

Bon pic fou feta la nostra colació, emprenguem de nou la ruta. Els raigs de sol ens batien de ple, i quin bo donava sentir-nos besats per ell mentre els nostres peus s'endinsaven en la neu puríssima caiguda de fresc.

En els camins de la muntanya cada cosa atrau els esguards i us convida a pensar i fer belles comparances en la fantasia.

Aquell dia estava somniós de debó. El nostre tarannar muntanyenc ja hi és propici a forjar somnis i il·lusions en la pensa, però aquella companyia em posava una mica emotiu, i els hi mostrava les muntanyes com un pare que guia al seu fill per les vies de la joventut passada. I sobretot aquell silenci, que fins les nostres paraules hi sonaven com inmaterials llenques de boirina.

Allí—deia jo signant el llac ombriu de Bianco—entre els vells caçadors de cabres selvatges hom refereix la llegenda de les fades que seduien als incautes i joves vianants; els retenien al fons del llac una nit d'amor i de misteri i quan l'alba naixent apuntava per damunt de Bernina eren convertits en pedres

Més enllà els pics de Cambrena i Verona tenen també la seva llegenda dels dos prínceps beçons-enamorats de la seva cosina. Aquests foren convertits en les roques agudes que tot l'any sostenen els glaciers de Firno i Albigna. En fi no hi ha lloc que no guardi un misteri de cors que han estimat.

Això dit davant d'aquell espectacle impressionant feia comprendre l'íntima emoció i encís de les nostres coses. Però la gent nòrdica portats per un esperit positivista trobaven aquelles coses com fetes a posta per rondalles de llar i no s'explicaven la nostra vida fora d'un brigit de ciutat cosmopolita i envoltada únicament de tradicions, llegendes, cants i dances.

No obstant justificaven les meves paraules l'ambient magnífic que atravesàvem, pedres d'ancestral espiritualitat que talment sers vivents somriuen i ploren i tenen odis, dolors i amors; per això ells no volgueren fer-me perdre la fe en totes aquestes coses.

Feixugament escalàvem la muntanya. A les 6 hores arribàvem al refugi de Roseg Humbert isolat en mig les neus que ofereix un repós segur pels que pretenen atanyer els cims. Estava completament deshabitat, però no es tancant mai. Aixecarem el llocateu i entràrem dins.

Allí mentre arreglava la minestra i els joves esposos extenien els llits de campanya, continuaren les nostres converses, però aquest pic no eren tan somnioses; l'anglès classificava observacions

i troballes fent-me preguntes que jo contestava molt planerament indicant-li els noms vulgars.

Aquella nit després de sopar ens extenguerem damunt les lli-teres i prompte la son ens envaï per a dur-nos el repòs necessari als membres fatigats.

(Acabarà)

F O L K - L O R E

Comparances

—Més trempat, que un ginjol.	—Enraonar més que una co-
—Més calmos, que el rellotge	torra.
de la Catedral.	—Fer com la pega, que des-
—Més traçut, que En Set-ma-	seguit s'enganxa.
nyes.	—Enraonar més que En Set-
—Més burro, que una sabata.	llengües.
—Més alt i prim, que un ciri.	—Fer com En Jafà, que tot ho
—Més prim, que un paper de	vol fer i res fá.
fumar.	—Fer com el goç d'En Mora:
—Més savi, que En Set-cièn-	que de tot s'enamora.
cies.	—Enraonar més que un cas-
—Més clar, que l'aigua.	call.
—Més tossut, que una banya	—Enraonar més, que 'l vi de
de marrà.	setze.
—Més bó, que 'l pà.	—Enraonar més que una ma-
—Més pillo, que bonic.	llarenga.
—Més dolent, que En Calces.	—Fer com els rajolers, contar
—Més alt, que un Sart Pau.	a cents i a milers.
—Més dolent que la pell d'En	—Tenir el cap més vert, que
Barrabás.	les pomes pel maig
—Anar més poc a poc, que la	—Ser més tral-lirot, que l'amo.
mort.	

Una lliçó

(CONTE)

Una vegada, era un pagès; avar com ell mateix; que se les donava d'ésser llest; i es diu que amb les seves trasses i manyes, treia la pamparruga a tots els mossos que tenia, i això se li posava al moll de l'os, i a tort i a dret, se'n alabava tot ple.

Veus-aquí que un dia en va llogar un, que de llest no ho era menys que ell, i assabentat de les qualitats de l'amo, desitjós de donar-li una lliçó fent-li posar les peres a quarto, abans de començar la feina li digué:

—Escolteu mon amo! Com que no falta molt per a ser hora de fer beguda, quissab si la feiem desseguida, que després no ens haurem de torbar?

—Prou, prou—va dir-li l'amo, caiguent-hi de pla.

—Voleu que vagi a cridar els altres mossos?

—Sí, diguels-hi que vinguin.

Al anar a cridar els mossos els ensinistrà i ells ho deixaren tot a les seves mans.

Havent acabat de fer la beguda va dir a l'amo:

—Quissab si dinàvem?

—Prou, prou.

I dinaren.

—Quissab si també berenàvem?—va dir després.

—Prou, prou—li va contestar l'amo; pensant que després els faria treballar tot el dia sens reposar.

—Are que hi soms posats, mon amo, quissab si també sopàvem?

—Sopem.

I varen sopar.

Quan estigueren, l'amo els va dir:

—Apa fartaners. Encar no haveu enfornat prou? Què potser vos reca el que queda?

Apa, apa, es qüestió de tornar a la feina que el dia s'escursa i el treball quedà.

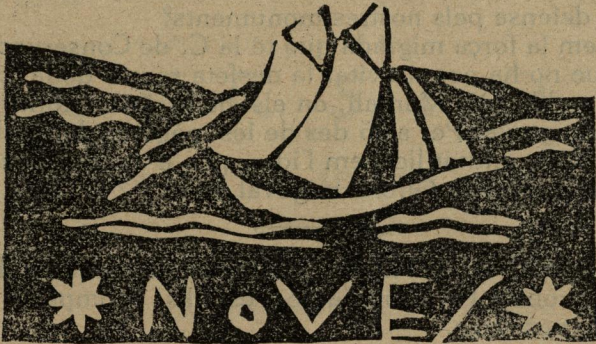
—Ui, ui, que aneu depressa mon amo: a la meua terra després de sopar acostumen anar a dormir, i aquí veig que fan el mateix.

I se'n anaren tots a dormir, deixant a l'amo amb un pam de nas.

J. C.

Girona V-III-XXV.

El dia 8 del mes passat els companys Palahí, Taberner, Cerezo, Alsina, Saliné, Codina, Escuder, Camós, Martinoy, Morillo i Martí realitzaren l'excursió matinal a Sant Miquel. mines de Celrà i Congost, tornant molt satisfets d'aquesta sortida.

No es pogueren efectuar les excursions a la Font de la Torre i Rocacorba a causa del mal temps. Es verificaran més endavant.

El dia 24 els companys Josep Alsina i X. Xaparro anaren als voltants de l'estany de Banyoles en excursió arqueològica. Feren importants observacions que seran publicades en el nostre butlletí.

Per el dia 22 hi ha anunciat el I Aplec de Germanor organitzat pels excursionistes de Gràcia, al Santuari de N. D. de la Cisa. Corresponent a l'invitació dels companys graciencs hi assistirà una nodrida representació del nostre Grup. Com diem en el «Programa d'Excursions» l'inscripció dels companys que vulguin assistir-hi deu fer-se vuit dies abans.

El nostre volgut company Francesc Grané s'ha traslladat a Sabadell, la seva ciutat nadiua. Li desitgem bona sort.

Corren rumors de que la nostra Rambla sotrirà unes reformes que enlloc de millorar-la l'empitioraran. Caldria que algú s'ocupés d'aquesta qüestió i si fos cert evités un nou atentat a la nostra ciutat.

Perquè a base de la Societat d'Atracció de Forasters, Ateneu

de Girona i demés entitats de cultura similars no és fa una mena de lliga de defensa pels nostres monuments?

Ja sabem la força migrada que té la C. de Conservació de Monuments que no ha pogut evitar la desfeta recent de la casa migeval de la Rambla Pí i Margall, on els bellíssims i florits finestrals han estat fets grava. Per això des de les pàgines del Butlletí de la nostra modesta entitat llencem l'idea per a la constitució d'una Lliga de Defensa de la Girona migeval.

Hem rebut noves del nostre vis-president Sr. Santaló que actualment es troba a París en viatge d'estudis. Prompte el tornarem a tenir entre nosaltres.

Han estat admesos socis els senyors següents: Josep Alsina, Miquel Huix, Sebastià Turró, N. Costa, Agustí Colls, Emili Codina, Baldomer Maresma, Josep Lloret, Josep M.ª Vila, Lluís Castelló, Lluís Mulà, Franciscó Banchilleria, Esteve Olivé, Lluís Viella, Agustí Riera, Joaquim de Camps, Magda Saliné.

Publicacions rebudes

DEL MES DE GENER.

Butlletins: C. E. Rafael Casanova; F. E. de Barcelona; «Mai Enrera», del C. E. Gràcia; «El Fulletó» del C. E. de Sans; C. E. Pàtria; C. E. Barcelonés; C. E. Minerva; A. E. Júpiter; A. Escultista; La Semisto; S. E. del Ateneu Enciclopèdic Popular; Programa de l'A. E. Avant.

DEL MES DE FEBRER.

Butlletins: Minerva; C. E. Barcelonés; F. E. de Barcelona; A. Escultista; La Semisto; Programa de l'A. E. Avant; A. E. Júpiter; Club Excursionista Gràcia; Ateneu Enciclopèdic Popular; Radium-Eugenia.

CORREU

Juan Dalla. — Mercés de tot, però el caràcter del nostre Butlletí ens impideix publicar-vos el vostre treball de la *Dependència*.

Foc Nou. — A causa de l'excés d'original anirà al nombre pròxim.

Roc. — També anirà al Butlletí vinent.

V. C. P. — Vos hem modificat lleugerament el vostre original, doncs l'assumpte ens ha interessat fortament.

Nota. — Tots els qui ens envien original deuen procurar portar-lo abans del 15 de cada mes, excepte noves i ressenyes que s'admeteran fins el 23.

E X C U R S I O N S

PROGRAMA PEL MES DE MARÇ

Dia 8 Vespertina a l'aplec de Sant Roc. Vocal Emili Codina. Sortida de l'estatge a les 2 de la tarda.

Dia 15 Matinal a Sant Julià de Ramis. Vocal Modest Palahí. Sortida de l'estatge a les 6 del matí.

Dia 22 Aplec de germanor d'excursionistes al Santuari de Nostra Dona de la Cisa (Premià de Dalt). Vocal Josep Alsina. Sortida de l'estació de M. Z. A. a les 5 del matí.

Pressupost 6 pessetes i minestra per un jorn.

Per aquesta excursió deu fer-se l'inscripció vuit dies abans a fi de treure el bitllet col·lectiu.

Dia 29 Visita a l'Institut de la Dona que treballa.

Fàbrica de capsas
de cartró de totes formes

Treballs immillorables
Preus econòmics

SALVADOR PLANAS

Plaça Marquès de Camps
GIRONA

AGUSTI GALLOSTRA

SASTRE

Besadó, 2 -- GIRONA

HOTEL PENINSULAR

ANTIGA FONDA DE SANT ANTONI

TOTS ELS EXCURSIONISTES TROBARAN
AQUI LES COMODITATS I TRACTE DELS
HOTELS MES MODERNS

PROGRÉS. 5

LA FUNERARIA MODERNA

FUSTERIA

ENTERROS

CORONES

TRASLLATS

Portal Nou, 7.

————— GIRONA

LA LLUM DEL DIA A LA MA

S'obté mitjançant
la làmpara i pila
LOT, indispensable
per la seva llum
intensa en les ex-
cursions i viatges.

De venta a Giro-
na en els establi-
ments de JOSEP
BOIX. — Rambla
Llibertat, 15.

MANUEL DE-
DEU. — Ciuta-
dans, 11.

S. A. MAGAL-
DI. — Argenteria, 9

«EL GLOBO»
Progrés, 10.

Fixeu-vos amb l'au-
tenticitat de la mar-
ca.

